

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXVII.

September-

Október 2024

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 9-10

Bezmocnosť...?

V posledných dňoch sme mohli z médií sledovať smutné zábery na valiacu sa vodu, ktorá mnohým ľuďom na Záhorí, v Česku a Poľsku brala autá i domy. Žiaľ, niektorým i životy. Situácie ako táto nám vždy pripomenú našu krehkosť a nestálosť. Zistíme, že hoci sa považujeme za „korunu tvorstva“ a najvyspelejšie bytosti na svete, stále sú veci, ktoré sú silnejšie ako my a zoči voči nim sme malí a bezradní. Presahujú nás. Človek zažíva veľkú bezmocnosť.

Otázky o podobných nešťastiach mali už ľudia v Ježišovej dobe. (porov. Lk 13). Presnú odpoveď na to, prečo sa dejú, nedostali. Ježiš ich však vyzval k aktívnemu využívaniu času, ktorý mali k dispozícii.

Sú veci, ktoré zmeniť nevieme a musíme ich prijať a sú tie, ktoré

sú v našich rukách s možnosťou zmeny. Ako hovorí slávny citát pripisovaný sv. Františkovi z Assisi, podstatné je rozlíšiť tieto dve skupiny. Nemrať silami tam kde je to zbytočné, ale pomôcť tým, ktorí sú zasiahnutí a potrebujú našu pomoc. Je nezmyselné postaviť sa sile prírody, ale je možné zodpovedne myslieť na budúcnosť. Aj hrozný pohľad na skazu po povodni nás môže niečo naučiť. Musíme však mať otvorené oči a srdce.

V každom čísle Duchovných ozvien uverejníme aj úmysel apoštolátu modlitby pápeža Františka a našich biskupov. Je to už skôr rutina a neviem či to niekto číta. No niekedy stoja za prečítanie a osvojenie...

Milan Cehlárik, administrátor

Liturgické okienko

Eucharistická modlitba

Po premenení pokračuje eucharistická modlitba časťou, ktorú nazývame „príhovory“. V príhovoroch (po latinsky intercessionēs) Cirkev vyjadruje, že Eucharistia sa slávi v spoločenstve s celou Cirkvou, nebeskou i pozemskou, s Cirkvou živých i zosnulých a v spoločenstve s pastiermi Cirkvi: s pápežom, s diecéznym biskupom, s jeho kňazmi a diakonmi a so všetkými biskupmi sveta spolu s ich cirkvami. Preto sú tieto skupiny v každej eucharistickej modlitbe spomínané. Kňaz sa modlí za Cirkev, za pápeža, za biskupa, za prítomných, za všetkých, ktorí sa zjednocujú na našej obete, za „všetkých, čo ťa hľadajú s úprimným srdcom“ (Štvrtá eucharistická modlitba). Príhovory v eucharistickej modlitbe však nechápeme ako modlitbu za niekoho druhého, ale ako modlitbu jedného veľkého zhromaždenia – v jednote s celou Cirkvou vo všetkých jej dimenziách: putujúca, trpiaca (ktorá sa očisťuje), oslávená (nebeská). Eucharistická modlitba sa končí doxológiou: „Skrze Krista, s Kristom... všetku úctu a slávu...“. Číže tieto slová sú ešte stále súčasťou

eucharistickej modlitby. Grécke slovo doxa znamená „sláva“. Vzdávame slávu Bohu Otcovi skrze Krista v Duchu Svätom. A zhromaždený ľud radostne zvolá Amen. Toto Amen, ktoré je našim zborovým (je vhodné zaspievať ho – niekedy aj trojitým spôsobom) podpisom za modlitbou, vyjadruje náš súhlas, našu vieru a znamená: „Veríme tomuto všetkému, nech sa toto všetko splní.“ Preto by toto „amen“ nemalo byť len nejakým zautomatizovaným, ale mohli by sme povedať, že je to azda najdôležitejšie zvolanie „amen“, ktoré vo sv. omši vyslovíme. Eucharistická modlitba je rezervovaná kňazovi, ktorý ju vyslovuje in persona Christi. (v osobe Krista) Samotný Ježiš ústami kňaza pozdvihuje túto modlitbu k Bohu Otcovi. Ľud vstupuje do tejto modlitby iba v štyroch momentoch:

- v úvodnom dialógu prefácie,
- zapojením sa, spolu s anjelmi a svätými, do spevu Svätý,
- v odpovedi na výzvu „Hľa, tajomstvo viery“,
- záverečným Amen.

Nie je teda správne, aby si veriaci potichu či polohlasne hovorili doxológiu alebo iné časti eucharistickej modlitby spolu s kňazom. Akokoľvek tým chcú naznačiť, že ich slová už dobre poznajú spamäti ☺.

spracované podľa knihy
Eucharistia utvára Cirkev

Dr. Martin Ondroš 1908-1984

Dr. Martin Ondroš sa narodil 7. februára 1908 v malebnej oravskej dedinke Habovka rodičom Jánovi a Anne, rodenej Pavčovej. Hlbokú zbožnosť a lásku k Pánu Bohu mu vštepila jeho matka, sama hlboko nábožná a milujúca Pána Boha. Tak pripravovala vhodnú pôdu v srdci svojho syna pre kňazské povolanie. Po skončení Základnej školy v Habovke navštevoval nižšie Gymnázium v Trstenej na Orave. Vyššie triedy gymnázia s maturitou absolvoval v Košiciach v roku 1929. Odchádza na filozoficko-teologické štúdium do Ríma, kde je promováný za doktora filozofie. Teologické štúdium pre podlomené zdravie v Ríme nedokončil, ale s Božou pomocou a pevnou

S matkou a súrodencami, druhý sprava

vôľou telesnú slabosť prekonal a stal sa kňazom. Za kňaza bol vysvätený v Trnave 24. marca 1935 otcom biskupom dr. Pavlom Jantauschom. Svoje teologické štúdium skompletizoval už ako farár, keď bol na Teologickej fakulte v Bratislave promováný za doktora teológie. Primície mal vo svojej rodnej Habovke 25.3.1935 na deň Zvestovania Panny Márie. Pôsobil ako kaplán vo Veľkých Kostoľanoch pri Piešťanoch. Potom v Hlohovci do r. 1939. V roku 1946 prichádza do Suchej nad Parnou ako farár, kde slúžil Pánu Bohu do svojej smrti. Počas celého svojho života bol ctiteľom Božského Srdca Ježišovho. Veril v jeho pomoc a silu. Pomocou častého svätého prijímania duchovne

obnovoval svojich veriacich. Mal veľmi rád deti a najradšej nezbedníkov. Vždy mal dosť miništrantov, ktorých za odmenu brával na dovolenku do svojej rodnej Habovky. V mojich spomienkach bol Martin Ondroš predovšetkým dobrým človekom, keď sme ho ako rodina s mojou mamou, otcom a mladšou sestrou, chodili navštevovať na faru v Suchej nad Parnou. Vždy nás srdečne privítal a keď sme odchádzali, dostali sme orechy, ovocie a ja ako tínedžerka niekedy aj peniaze, čomu som sa vždy veľmi potešila. Zomrel v trnavskej nemocnici na obojstranný zápal pľúc 5. apríla 1984. Pochovaný je na cintoríne v Suchej nad Parnou. Na jeho hrobe je napísaný epitaf „Naposledy ešte čujte kázeň moju poslednú, zbožne často prijímajte Božskú

Sviatosť oltárnu.“ Môj otec, Ľudovít Lajčin, bol synovcom Martina Ondroša. Moja babka Mária Lajčinová, rodená Ondrošová, otcova mama, bola sestrou Martina Ondroša. Aj oni pochádzali z Habovky na Orave. Dnes mám k Orave vrúcny vzťah a mám tam ešte veľa sesterníc a bratrancov, ktorých rada navštevujem aj s mojím manželom a deťmi.

Životopis Ľudovíta Lajčina (*26.11.1930, +1.10.2016)

Narodil sa v roku 1930 v Habovke v roľníckej rodine. V rokoch 1942-1950 absolvoval osemročné Gymnázium s maturitou v Trstenej. V roku 1950 bol na pohovore v jedinom teologickom seminári v Bratislave, ostatné semináre boli zrušené, avšak v časoch, kedy sa rušilo cirkevné školstvo a rehole, ho na štúdium nepozvali. Nakoniec vyštudoval Pedagogickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave, odbor matematika – fyzika (1950 – 1954). Po skončení vysokej školy dostal zlý kádrový posudok vzhľadom na svoju kresťanskú vieru a mal byť ako politicky nespoľahlivý odvedený na povinnú vojenskú službu do PTP. V škole v Púchove však súrne potrebovali matematikára a požiadali náčelníka Vojenskej správy, aby ho uvoľnil zo služby. Tak sa dostal do Púchova ako učiteľ matematiky a fyziky na Jedenásťročnej strednej škole, neskôr bola táto škola premenovaná na SVŠ-

ku a ešte neskôr na Gymnázium v Púchove. Ako učiteľ pôsobil až do svojho odchodu na dôchodok v roku 1994. V roku 1962 sa oženil s manželkou Annou, rodenou Janišovou, s ktorou vychoval dcéry Katarínu a Evu a tešil sa z piatich vnúčat a pravnúčat. Počas socializmu chodil s manželkou a deťmi tajne na sväté omše na Moravu. Dostal kárne opatrenie za odoberanie Katolíckych novín (1970), pričom mu bol vyplácaný len základný plat bez odmien. Do konca života mu to myslelo, doučoval žiakov matematiku, termíny mal v poznámkach aj na obdobie po tom, ako opustil tento svet. Celý život, aj počas komunistického režimu, bol Ľudovít Lajčín morálnou oporou

všetkým študentom a nebojácny zástanca tých, ktorí chceli študovať teológiu. Bránil náboženskú slobodu a slobodu svedomia, pomáhal veriacim žiakom z chudobných rodín. Bol intelektuál, veľmi detailne poznal technické veci, ale skôr teoreticky ako prakticky. Veľmi rád spieval a recitoval básne, ktorých texty si pamätal a prednášal ich naspamäť aj v dôchodkovom veku. Spolu s manželkou organizovali letné katolícke tábory s deťmi po celom Slovensku. Vyznamenanie Pro Ecclesia et Pontifice (Za cirkev a pápeža) môžu dostať laici a kňazi za význačnú službu cirkvi. Pre laikov je to najvyššie vyznamenanie, aké udeľuje pápež. V roku 2016 ho Svätý Otec František udelil môjmu otcovi, Ľudovítovi Lajčinovi, za jeho pomoc pri obnove duchovného života. O udelenie významného vyznamenania požiadal žilinský biskup Mons. Tomáš Galis. Žiaľ, odovzdania sa už otec nedožil. O udelení vyznamenania bola verejnosť informovaná až na jeho pohrebe. Odovzdané bolo jeho manželke, mojej

mame, až po pohrebe, na druhý deň 5.10.2016.

Katarína Martinkovičová

(v tomto roku sme si pripomenuli 40. výročie smrti dr. Martina Ondroša)

Cyrilometodské dni – festival speváckych zborov

Malokarpatské osvetové stredisko v Modre v spolupráci s Bratislavským samosprávnym krajom každoročne 5. júla na sviatok svätých Cyrila a Metoda organizuje festival speváckych zborov. V tomto roku sa koncert konal v Kostole Božského Srdca Ježišovho v Moste pri Bratislave. Uvedená obec a farnosť boli spoluorganizátormi podujatia. Na festivale vystúpilo 7 speváckych zborov. Okrem Suchovského speváckeho zboru, ktorý sa už tradične zúčastňuje týchto podujatí, prijali pozvanie zbory: Bystričan zo Záhorskej Bystrice, Nevädza zo Stupavy, Canens z Bratislavy, Stella zo Senca, Chorus

Augustini z Marianky a Spevácky zbor mesta Bratislavy. Suchovský spevácky zbor vystúpil pod vedením jeho dirigentky Aleny Baranovičovej. Sóla zaspievali Alena Marhavá, Andrea Izakovičová, pán farár vdp. Milan Cehlárik a Jozef Hečko. Na festivale v podaní uvedených zborov zaznela najmä sakrálna hudba. Každý zbor bol vo svojom vystúpení jedinečný a prispel k vytvoreniu krásnej atmosféry a hlbokému duchovnému a kultúrnemu zážitku pre prítomných. Suchovský spevácky zbor bol za svoje vystúpenie odmenený veľkým potleskom od obecnstva a prispel tiež k dôstojnej reprezentácii našej farnosti a obce. V závere koncertu ako špeciálny hosť vystúpilo mužské vokálne kvarteto Svetoglas z Bulharska. Toto spevácke zoskupenie svojou vysoko profesionálnou interpretáciou polyfónnych diel sakrálnnej hudby a tiež starodávneho bulharského folklóru nadchlo všetkých divákov. Po koncerte nasledovalo spoločné stretnutie všetkých zborov v miestnom kultúrnom dome, kde sme si okrem občers-

tvenia mohli navzájom vymeniť naše dojmy a skúsenosti. Chceli by sme sa aj touto cestou poďakovať organizátorom za uvedené podujatie, ktoré bolo zároveň pripomenutím a oslavou príchodu slovanských vierozvestov svätých Cyrila a Metoda na naše územie a bohatého duchovného a kultúrneho dedičstva, ktoré nám priniesli. Prežili sme obohacujúce sviatočné popoludnie prostredníctvom hudby, ktorá nepozná hranice a spája srdcia ľudí.

Alena Baranovičová

Združenie dôchodcov na cestách

Začalo leto a členovia Združenia dôchodcov Suchá nad Parnou sme sa tak, ako každý rok - rozbehli na cesty. V utorok 25. 06. 2024 ráno sme nasadli do autobusa a vybrali sme sa na 3 dni na Oravu. Aby nám bolo veselšie, pozvali sme na zájazd aj niekoľko seniorov z priateľského Senior klubu v Zelenči. Cestou sme sa zastavili v Trenčianskych Tepliciach, kde sme mali možnosť pozrieť si zaujímavosti mesta, kúpeľnej kolonády, parku a tiež sa posilniť dobrým obedom. Naša cesta pokračovala do Oravského Podzámku, nie však na Oravský hrad, ale do Múzea šľachtických kočiarov a saní. Potom sme sa zastavili ešte v Dolnej Lehote, kde je rodný dom spisovateľky Márie Jančovej, ktorá je

Múzeum kočiarov a saní

spätá so Suchou nad Parnou, lebo bola manželkou nášho slávneho rodáka, spisovateľa Františka Hečka. V rodnom dome má pamätnú izbu. Tu nás privítala spisovateľkina neter a starosta obce. Po tejto návšteve sme sa vybrali do cieľa našej cesty do Habovky. Ubytovatí sme boli v hoteli Julianin dvor v Habovke, kde sme po večeri spoločne strávili pekný večer pri speve a veselých historkách. V stredu 26. 06. 2024 sme sa po raňajkách vybrali do Oravskej Polhory do Hviezdoslavovej hájovne. Značenie je tam dosť mizerné, ale na druhý krát sme tam trafili... našťastie sme mali

Rodný dom Márie Jančovej

Pred Hviezdoslavovou hájovňou

časovú rezervu. Okrem diela nášho veľikána Pavla Orságha Hviezdoslava je tam aj expozícia diela Mila Urbana, ktorý sa narodil v tejto hájovni, lebo jeho otec tam bol hájnikom. Po prehliadke sme sa vybrali na obed do Zbojníckej koliby v Oravskej Jasenici a odtiaľ sme sa cestou cez Tvrdošín zastavili v drevenom kostolíku zapísanom v zozname UNESCO. Prehliadku Brestovej jaskyne v Zuberci sme po dohode vynechali. Niekoľko účastníkov sa ešte vybralo na prehádzku po Habovke a po susednej dedine Zuberec. Po večeri bol opäť zábavný večer, kde sa veľa vtipkovalo. Posledný deň zájazdu vo štvrtok 27. 06. 2024 sme sa po raňajkách vybrali na prehliadku zrekonštruovaného Kaštieľa Kubínyi vo Vyšnom Kubíne, kde sme mali možnosť sa aj občerstviť v kaviarni. Ďalej sme išli cestou cez Donovaly do Španej doliny. V Španej doline sme mali obed v reštaurácii Klopačka. S pánom farárom sme mali dohodnutú prehliadku

špaňodolinského kostola o 15,00 hod. Nuž a po obede po 14,00 hodine sa spustil taký lejak, že sme ani nedúfali, že budeme môcť prejsť ku kostolu. Ale pred 15,00 hodinou pršať prestalo a my sme začali stúpanie po 162 schodoch z námestia ku kostolu. Keď sme vyšli do kostola, počkali sme na kňaza – šéfa Diecézneho centra mládeže Maják otca Juraja Karcola, ktorý sa potešil, keď zistil, že sme zo Suchej nad Parnou. Našu dedinu poznal, lebo kedysi bol v Suchej nad Parnou sobášiteľ. Po prehliadke pán farár ešte zišiel s nami dolu k autobusu, kde sme sa ešte chvíľu spolu rozorávali a po krátkej rozlúčke sme vyštartovali na cestu domov. Na tomto zájazde sme mali veľa príjemných zážitkov, ktoré sme si priniesli do svojich domov.

Alena Lastovičková

Leto na Červenom Kameni

Aby nebola počas letných prázdnin len uhorková sezóna, tak Výkonný výbor Združenia dôchodcov v Suchej

nad Parnou naplánoval rôzne akcie, z ktorých prvá bol výlet na Červený kameň a to vo štvrtok 18. 7. 2024. Výletu sa mohol zúčastniť každý. Išlo sa linkovým autobusom ráno o ôsmej hodine. Autobus má zastávku priamo pod hradom. Prehliadku sme mali naplánovanú na 10,00 hod. Neboli sme veľká skupina, tak sme sa vošli všetci na prehliadku. Tí, ktorí ešte na hrade neboli, mali úžasný zážitok. Hrad je vybavený krásnym dobovým nábytkom, obrazmi, tapisériami, zbraňami, zlatými saňami, panským kočiarom, vzácnym porcelánom, na hrade je aj umelá jaskyňa a výstava dámskych a pánskych kostýmov a pri nich na figurínach aj dobové účesy pre dámy. V areáli hradu je aj krásne vyzdobená hradná kaplnka. Po komentovanej prehliadke hradu sme sa ešte premiestnili do hradného podzemia, kde sme si mali možnosť pozrieť obrovské priestory, kde kedysi hradní páni uskladňovali potraviny a tovar s ktorým obchodovali. Hrad je obľúbenou lokalitou pre filmárov. Natáčalo sa tu veľa filmov a rozprávok z domácej i svetovej produkcie. Po

skončení prehliadky hradu sme mali možnosť sa poprechádzať po záhradách. V neďalekom okolí hradu sa nachádza krížová cesta. Keď sme si užili krásy histórie, spokojní a dobre naladení sme zišli do Častej na obed a potom spoločne domov.

Alena Lastovičková

Posedenie v tieni stromov

Ďalšou príjemnou akciou bolo posedenie v tieni stromov za Kultúrnym domom v Suchej nad Parnou a to v pondelok 29. 7. 2024. Stoly a lavice nám pripravili pracovníci OcÚ v Suchej nad Parnou. Občerstvenie zabezpečili členovia výkonného výboru, pagáčiky a koláčiky napiekli členky Združenia. Pagáčiky priniesla aj delegácia z priateľského Senior klubu v Zelenči. Špekáčiky, chlieb a horčicu priniesol osobne starosta Suchej nad Parnou pán Martin Glončák. Spoločne sme si posedeli pri dobrom jedle, vínku, minerálke, maškrtkách a figurínach, porozprávali sa a aj sme si zapievali pri gitare. V mene Výkonného výboru všetkým ďakujem za príjemnú atmosféru pondelkového dopoludnia.

A. Lastovičková

Deti svetla

Všetko sa to začalo v pondelok 29. 7. 2024. Na parkovisku pred po-

travinami Coop Jednota sa stretlo tridsať nadšených detí a odhodlaných animátorov pripravených na týždňové dobrodružstvo. Začali sme svätou omšou v suchovskom kostolíku a po nej sme sa vydali na cestu. Do cieľa sme dorazili zhruba o dve hodiny. Ubytovali sme sa v pastoračnom centre Zubák, ktoré ponúkalo široké spektrum možností nie len k modlitbe, ale aj na rôzne iné aktivity. Aká bola téma nášho tábora? Tento rok sme sa rozhodli ako tému zvoliť ružec svetla. Každý deň sme sa snažili priblížiť deťom jedno tajomstvo, a tak mali skvelú príležitosť si tieto tajomstvá zapamätať a viac preniknúť

do modlitby svätého ruženca. Ako vyzerali jednotlivé dni? Po rannom buďičku sme absolvovali krátku rozcvičku, aby sme rozhýbali stuhnuté svaly. Nabití energiou sme pri modlitbe ranných chvál načerpali aj duchovnú posilu. Nasledovali raňajky a po nich pestrý program. Každý deň sme mali pre deti pripravenú katechézu, ktorá bola vždy zameraná na jedno z tajomstiev ruženca svetla. Pri realizácii jednotlivých katechéz animátori stvárňali časť príbehu, ktorý sa odohral počas života nášho Pána Ježiša Krista. Prvý deň sme živo nazreli do state z Ježišovho krstu. Deti prichádzali za Jánom Krstiteľom a

nechávali sa pomazať na pripomenutie ich krstu. Druhý deň sme sa preniesli na svadbu v Káne Galilejskej, kde sme sa spolu s deťmi inšpirovali Máriiným výrokom: „urobte všetko, čo vám povie“ a tým sľúbili Ježišovi dôveru i v našich najt'ažších situáciách. Nasledujúca katechéza nás priviedla k zamysleniu nad obetou Pána, ktorá pramení z jeho lásky. Uvedomili sme si, že ak sa chceme tejto láske aspoň trochu priblížiť, musíme sa znova narodiť pre Božie kráľovstvo. Na štvrtý deň sme objavovali majestátnosť Božej slávy, ktorá sa zviditeľňuje rôznymi spôsobmi napríklad cez sviatosti, prírodu, ale aj našich najbližších. Týždeň sme zavŕšili pripomenutím si ustanovenia Sviatosti oltárnej. Deti sa v úlohe apoštolov zúčastnili „poslednej večere“, kde sa nám Ježiš daroval pod spôsobom chleba a vína. Z tábora sme si odniesli množstvo krásnych spomienok a nových priateľstiev, načerpali síl a plní Elánu sa vrátili domov.

Lenka ml.

Máj až august v našej farnosti

krsty:

- * Tamia Bartošová, Suchá
- * Alexandra Hříbalová, Suchá
- * Annabella Polakovičová, Suchá
- * Matias Vrablic, Zvončín
- * Liam Bako, Borová
- * Filip Benovič, Zvončín
- * Lukáš Brondoš, Zvončín
- * Simona Vantová, Košolná
- * Šimon Hrubala, Suchá
- * Oliver Lastovička, Suchá
- * Oliver Rác, Suchá
- * Lukáš Vlčko, Suchá
- * Nela Vlčková, Suchá

sobáše:

- Miroslav Sedláček a Kristína Rusnáková
- Martin Volek a Linda Haršanyová
- Peter Vranka a Simona Míšová
- Igor Ponc a Danica Vavrová

pohreby:

- + Vladimír Martinkovič, Košolná
- + Oľga Hřčková, Zvončín
- + Vladimír Hřčka, Zvončín
- + Jozefa Hrivňáková, Zvončín
- + Peter Bačík, Košolná
- + Emília Štefaničková, Košolná
- + Mária Silná, Suchá
- + Bohumil Marhavý, Suchá
- + Marián Poláček, Zvončín

Farské oznamy

Bohoslužby na september - október 2024

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s platnosťou na nedel'ňu)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v prvú nedel'ňu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy do štvrtok po večernej sv. omši.

Sviatky a významné dni august 2024:

15.september – Sedembolestnej Panny
Márie

„Keď človek vkročil svojou nohou na Mesiac, bola vyslovená veta, ktorá sa stala slávnou: „Toto je malý krok pre človeka, ale veľký skok pre ľudstvo“. A naozaj, ľudstvo dosiahlo historický medzník. Ale dnes, na Nanebovzatie Panny Márie, slávime nekonečne väčší dosiahnutý cieľ. Mária vkročila svojimi nohami do nebeského raja: nevošla do neho len v duchu, ale aj s telom, celou svojou bytosťou. Tento krok maličkovej Nazaretskej Panny bol veľkým skokom vpred pre ľudstvo.“

pápež František

Úmysly Apoštolátu modlitby na september 2024

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby každý z nás citlivo vnímal plač Zeme aj plač obetí prírodných katastrof a klimatickej zmeny a aby sme sa osobne podujali starať sa o svet, v ktorom žijeme.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby ekonomické a politické rozhodnutia slúžili na ochranu tradičnej rodiny ako pokladu ľudského spoločenstva.

Úmysly Apoštolátu modlitby na október 2024

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby si Cirkev naďalej a v každom smere udržiavala synodálny štýl v duchu spoločnej zodpovednosti. Aby podporovala spoluúčasť, spoločenstvo a spoločnú misiu kňazov, rehoľníkov i laikov.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby naše školy pomáhali žiakom a študentom rásť nielen vo vedomostiach, ale aj v zúšľacht'ovaní charakteru.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.
šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov
S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok